

Στην Μαρία Ζ., που ζητά να μάθει τη σημασία της ευαγγελικής περικοπής των δέκα παρθένων.

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

Πέντε σοφές και πέντε μωρές παρθένες. Διάβασε: πέντε σοφές και πέντε μωρές ανθρώπινες ψυχές. Οι σοφές είχαν τα καντήλια καθαρά και το λάδι ενώ οι μωρές μόνον τα καντήλια.

Τα καντήλια κατ' αρχάς συμβολίζουν το σώμα και το λάδι το έλεος. Ίσως, η ελληνική λέξη «έλαιον» να έχει κάποια σχέση με τη λέξη έλεος. Από τη λέξη έλεος παράγεται και η λέξη πολυέλεος, που σημαίνει αυτόν που έχει πολύ έλεος. Ο πολυέλεος του ναού ανάβει κατά τη διάρκεια του όρθρου όταν ψέλνονται οι ψαλμοί περί του πολύ ελέους του Θεού έναντι του εκλεκτού Του λαού με την επανάληψη «ότι εις τον αιώνα το έλεος Αυτού αλληλούια» (Ψαλμ. 135:1). Οι σοφές παρθένες είχαν, λοιπόν, παρθένο σώμα με παρθένα ψυχή αλλά μαζί μ' αυτό και μεγάλο έλεος. Έλεος απέναντι στους πιο αδύναμους από τις ίδιες, που ακόμα δεν είχαν απελευθερωθεί από τις αμαρτίες. Οι μωρές παρθένες κρατούσαν αυστηρά τη σωματική παρθενία αλλά ήταν ανελέητες και έβλεπαν περιφρονητικά τους πιο

αδύναμους από τις ίδιες. Τους κατέκριναν με αλαζονεία και τους αποστρέφονταν με υπεροψία. «Δίκαια τις αποκαλούν μωρές», λέει ο άγιος Νείλος του Σινά, «αφού πέτυχαν στο πολύ δύσκολο και σχεδόν αδύνατο -δηλαδή την παρθενία- παρέβλεψαν όμως το έλεος, τη συμπόνια, τη συγχώρεση».

Το καντήλι τους ήταν καθαρό, αλλά άδειο και σκοτεινό! Όταν έρθει ο θάνατος και το σώμα λιώσει κάτω από το χώμα ενώ η ψυχή ξεκινήσει προς τον δρόμο της αιώνιας κατοικίας το λάδι του ελέους πρέπει να τις φωτίζει και να τις οδηγεί. Όποιος μένει χωρίς αυτό το λάδι θα τον περιτριγυρίζει το σκοτάδι. Πως θα διασχίσει τον δύσκολο αυτό χώρο; Η ψυχή διακατέχεται από φόβο και τρέμει. Γύρω της φοβερές σκιές από αναλαμπές. Σαν τα ανατριχιαστικά όνειρα που ταλαιπωρούν τον ύπνο. Ποιός θα την ελεήσει τώρα; Ποιός θα προσφέρει έστω και μία αχτίδα φωτός; Θα ελεήσει ο Θεός, αλλά τους ελεήμονες. Αφού έχει ειπωθεί: «Μακάριοι οι ελεήμονες ότι αυτοί ελεηθήσονται» (Ματθ. ε : 7). Αυτοί που έδειξαν έλεος έναντι των δημιουργημάτων αυτοί θα ελεηθούν από τον Δημιουργό. Δεν είναι άραγε αυτό δίκαιο και παρηγορητικό;

Στη γειτονιά μας ζούσε μία μεγάλη κοπέλα. Γι αυτήν ήταν γνωστό ότι καθ όλη τη διάρκεια της ζωής της παρέμεινε τίμια. Μέχρι εκεί καλά και άξια συγχαρητηρίων. Αλλά από μέρα σε μέρα η γλώσσα της άρχισε να ξερνά δηλητηριώδη βέλη για εκείνους που ζούσαν στον γάμο και οι οποίοι αμαρτάνουν. Από το πρωί μέχρι το βράδυ περηφανευόταν για την παρθενία της και λοιδορούσε όσους της φαίνονταν χειρότεροι απ αυτήν. Ένας ιερέας σε μία συζήτηση μας είπε γι αυτήν: αν δεν ξέρετε τι είναι η μωρή παρθένα από την ευαγγελική περικοπή, να την! Και όντως, κατά κάποιο τρόπο, φαίνεται έντονα η μωρία όταν ο άνθρωπος διαθέτει μία και μόνον αρετή και του λείπουν οι υπόλοιπες. Η μία αρετή μοιάζει όπως ένα μικρό φως μέσα στο σκοτάδι που αναγκάζει τον ταξιδιώτη να γέρνει πότε αριστερά πότε δεξιά για να μπορέσει να δει. Η σοφία δεν βρίσκεται στην μία αρετή αλλά στη συλλογή όλων των αρετών. Όπως είπε και ο Πάνσοφος: «Η σοφία ωκοδόμησεν εαυτή οίκον και υπήρεισεν στύλους επτά» (Παρ. Σολ. 9: 1). Σοφή είναι η ψυχή εκείνη η οποία διαθέτει τουλάχιστον επτά αρετές.

Ακόμα αυτή η παραβολή του Χριστού έχει και βαθύτερη πνευματική σημασία. Με τις πέντε μωρές παρθένες υπονοεί τις πέντε βασικές αισθήσεις. Όποιος ζει μ αυτό που βλέπει και ακούει χωρίς κανέναν έλεγχο από τον νου, αυτός έχει μωρή ψυχή. Όταν ο θάνατος απλώσει το πέπλο του σ αυτόν τον αισθητό κόσμο μία τέτοια ψυχή μένει στο απόλυτο σκοτάδι. Με τις πέντε σοφές παρθένες υπονοεί τις πέντε εσωτερικές αισθήσεις, οι οποίες ελέγχουν τον νου και κυριαρχούν πάνω στις εξωτερικές αισθήσεις. Αλλά θα μπορέσεις κατά τη διάρκεια της ζωής σου να το αντιληφθείς αυτό; Ο χρόνος θα δείξει.

Ειρήνη και υγεία από τον Θεό.

Από το βιβλίο: «Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται...»

Ιεραποστολικές επιστολές Α

Εκδόσεις «Εν πλω»

Πηγή: hristospanagia.gr